

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΤΗ 11 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1966

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ
242

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

4596. Περί διατάξεων τινων, αφορωσων εις το Σωμα Κτηνιατρικου και Ιππωνων. 1
4597. Περί διατάξεων τινων αφορωσων το Υγειονομικόν Προσωπικόν της Βασ. Αεροπορίας. 2
4598. Περί θεμάτων τινων αφορωντων εις το προσωπικόν της Εθνικής Μετεωρολογικής Υπηρεσίας. 3
4600. Περί ρυθμίσεως θεμάτων τινων των Φορολογικων Διαταγμων. 4
4601. Περί διατάξεων αφορωσων συνταξιοδοτικα θέματα του Ταμείου Επικουρικής Ασφαλίσεως Αρτοποιων. 5
- ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ**
907. Περί όρισμου της έδρας του Υποθηκοφυλακείου Ωρωπού. 6

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 4596

(1)

Περί διατάξεων τινων, αφορωσων εις το Σωμα Κτηνιατρικου και Ιππωνων.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Έχοντες υπ' όψει τας διατάξεις του άρθρου 35 του Συντάγματος και την από 8 Νοεμβρίου 1966 σύμφωνον γνώμην της κατά την παράγραφον 2 του αυτού άρθρου 35 Ειδικής Επιτροπής εκ Βουλευτών, προτάσει του Ημετέρου Υπουργικού Συμβουλίου, αποφασίσταμεν και διατάσσομεν :

Άρθρον μόνον.

1. Η δευτέρα παράγραφος του άρθρου 19 του Νόμου 327 της 8/31.7.1943 (περί συμπληρώσεως και οργανώσεως της Διευθύνσεως Κτηνοτροφίας του Υπουργείου Γεωργίας, συμπληρούται ως κάτωδι :

«Ειδικώς δι' έδώδημα, προσριζόμενα διά τας Ένόπλους Δυνάμεις ή εργασθηριακή έρευνα κατά τον έλεγχον τούτων ανά τίθεται εις τὰ Στρατιωτικά Κτηνιατρικά Έργαστήρια».

2. Η παράγραφος 7 του άρθρου 1 του Ν. Δ. 1087/1949 (περί αναδιοργανώσεως και αποστολής του Σώματος Κτηνιατρικού και Ιππωνων), αντικαθίσταται ως κάτωδι :

«7. Την συμβολήν εις την βελτίωσιν της ίπποπαγωγής και ήμιονοπαγωγής της Χώρας επί τω τέλει έξευρέσεως των διά το Στράτευμα αναγκασιόντων κτηνων, ίπων και ήμιόνων.

Πρός τούτο καθιερώνται χρηματικά έπαθλα, άτινα χορηγούνται εις τους άγρότας παραγωγούς ήμιόνων και ίπων,

των οποίων τὰ κτήνη είναι ποιοτικώς κατάλληλα, συμφώνως προς τας υπό της Διευθύνσεως του Σώματος Κτηνιατρικού και Ιππωνων συνταττομένης έκάστοτε προδιαγραφάς, κατά τας συμφώνως τω άρθρω 19 του Ν. Δ. 1360/1942 διενεργουμένης υπό του Υπουργείου Γεωργίας ίππικας εκθέσεις.

Η εκ της εφαρμογής των ανωτέρω όριζομένων δαπάνη θα βαρύνη το προϋπολογισμόν του Υπουργείου Εθνικής Αμύνης».

3. Πάσα λεπτομέρεια αναγκαία διά την εφαρμογήν του παρόντος Ν.Δ. κανονισθήσεται διά Β. Δ. προκαλουμένου υπό του Υπουργού Εθνικής Αμύνης.

4. Η ισχύς του παρόντος Ν. Δ. αρχεται από της δημοσίευσέως του εις την Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Έν Αθήναις τη 10 Νοεμβρίου 1966

Έν Όνόματι του Βασιλέως

ANNA - MARIA
B.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΣΤΕΦ. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

Κ. ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ, ΙΩΑΝ. ΤΣΟΥΔΕΡΟΣ, ΣΤ. ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ, Κ. ΣΤΕΦΑΝΑΚΗΣ, ΦΩΚ. ΖΑΓΜΗΣ, ΣΤ. ΑΛΛΑΜΑΝΗΣ, ΓΕΩΡΓ. ΜΕΛΑΣ, ΕΜΜ. ΚΟΘΡΗΣ, ΙΩΑΝ. ΓΚΛΑΒΑΝΗΣ, ΚΩΝ. ΜΑΡΗΣ, ΧΡ. ΒΑΣΜΑΤΖΙΑΝΗΣ, ΑΘ. ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ, ΙΣΙΔ. ΜΑΤΡΙΔΟΓΛΟΥ, Γ. ΜΠΑΚΑΤΣΕΛΟΣ, ΕΤΑΙΓ. ΣΑΒΒΟΠΟΥΛΟΣ, ΓΕΩΡΓ. ΗΓΟΥΤΜΕΝΑΚΗΣ, ΦΩΤ. ΠΙΤΟΤΑΝΗΣ, ΔΗΜ. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ, ΑΓΗΣ. ΣΠΗΛΙΑΚΟΣ, ΔΗΜ. ΚΩΣΤΗΣ.

Έδωρορήθη και έτέθη ή μεγάλη του Κράτους σφραγίς.

Έν Αθήναις τη 11 Νοεμβρίου 1966

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

Κ. ΣΤΕΦΑΝΑΚΗΣ

(2)

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 4597

Περί διατάξεων τινων αφορωσων το Υγειονομικόν Προσωπικόν της Βασ. Αεροπορίας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Έχοντες υπ' όψει τας διατάξεις του άρθρου 35 του Συντάγματος και την από 8 Νοεμβρίου 1966 σύμφωνον γνώμην της κατά την παράγραφον 2 του αυτού άρθρου 35 Ειδικής Επιτροπής εκ Βουλευτών, προτάσει του Ημετέρου Υπουργικού Συμβουλίου, αποφασίσταμεν και διατάσσομεν :

Άρθρον 1.

1. Η παράγραφος 4 του άρθρου 3 Κεφ. Γ' ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΑΕΡΟΠΟΡΙΑ του Ν.Δ. 4028)1959 «Περί ιεραρχίας, προαγωγών και τοποθετήσεων των 'Αξιωματικών των 'Ενόπλων Δυνάμεων» τροποποιείται ως ακολούθως:

«4. 'Υγειονομικοί: εις οὓς περιλαμβάνονται αἱ ειδικότητες:

- α) 'Ιατροῦ
- β) 'Οδοντιάτρου
- γ) Φαρμακοποιού
- δ) Χημικοῦ
- ε) 'Αδελφῶν Νοσοκόμων»

2. 'Αξιωματικοί: 'Υγειονομικοί τῶν ἀνωτέρω ἐιδικότητων, ἐγγεγραμμένοι κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος εἰς ἐνταχθεῖσα ἐπετηρίδα, διαχωρίζονται διὰ Βασ. Διατάγματος καὶ ἐγγράφονται εἰς ἰδίαν κατ' ἐιδικότητα ἐπετηρίδα, βάσει τῆς ὑφιστάμενης γενικῆς σειρᾶς ἀρχαιότητος ἐκάστου τούτων.

3. Η ἀνωτέρω ἐιδικότης τοῦ Χημικοῦ καταργεῖται ἀπὸ τῆς κατ' οἰονδήποτε τρόπον ἐξῆδω ἐκ τῆς 'Υπηρεσίας τοῦ ἀνέχοντος κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος εἰς αὐτὴν 'Αξιωματικοῦ Χημικοῦ.

4. Εἰς περίπτωσιν ἀναθέσεως τῆς διευθύνσεως Νοσηλευτικοῦ 'Ιδρύματος ἢ τῆς Διοικήσεως 'Υγειονομικῆς Μονάδος ἢ Σχηματισμοῦ τῆς Βασ. 'Αεροπορίας καὶ ἐν συνυπηρεσίᾳ 'Αξιῶν 'Ιατρῶν καὶ τοιούτων ἄλλων ἐιδικότητων διαλαμβανόμενων ἐν τῷ παρόντι, ἢ διευθύνσις ἢ διοικήσις ἐν ὁμοιοβαθμίᾳ καὶ ἀνεξαρτήτως τῆς κατ' ἄρθρον 7 παρ. 3 τοῦ Ν. Δ. 4028)1959 ὁριζομένης ἀρχαιότητος, ἀνατίθεται εἰς τοὺς ἐκ τούτων 'Ιατρούς.

Άρθρον 2.

1. Η παράγραφος 5 τοῦ άρθρου 2 τοῦ κατ' ἐξουσιοδότησιν τοῦ άρθρου 2 τοῦ Ν.Δ. 2177)1952 ἐκδοθέντος ἀπὸ 6) 25.2.1953 Β. Δ)τος «Περί... τρόπου εἰσόδου εἰς τὰ μόνιμα στελέχη ἐκάστου Κλάδου. Κατηγορίας καὶ Εἰδικότητος» ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«δ. Εἰς τὸν Κλάδον τῶν 'Υγειονομικῶν.

Οἱ 'Αξιωματικοὶ ἐιδικότητων τοῦ Κλάδου τούτου προέρχονται:

α) Διὰ κατατάξεως ἀποφοίτων τῆς Στρατιωτικῆς 'Ιατρικῆς Σχολῆς ἢ ἐτέρας Παραγωγικῆς Σχολῆς τῶν οἰκείων ἐιδικότητων, μετὰ τὸν βαθμὸν τοῦ μονίμου 'Ανθυποσημηναγοῦ, κατ' αἱ ἐιδικώτερον ὁρίζουσιν αἱ ἐιδικαὶ περὶ τούτων διατάξεις.

β) Διὰ κατατάξεως μετὰ τὸν βαθμὸν τοῦ μονίμου 'Ανθυποσημηναγοῦ 'Ιατροῦ, 'Οδοντιάτρου, ἢ Φαρμακοποιοῦ, κατόπιν διαγωνισμοῦ ἀντιστοίχως:

(i) Πτυχιούχων τῆς 'Ιατρικῆς Σχολῆς 'Ελληνικοῦ Πανεπιστημίου ἢ ἰσοτίμου 'Ιατρικῆς Σχολῆς τῆς ἀλλοδαπῆς, κεκτημένων ἀδείας ἀσκήσεως ἐπαγγέλματος τοῦ 'Ιατροῦ, κατ' αἱ ἐιδικώτερον εἰς τὸν Α.Ν. ὑπ' ἀριθ. 1577)1939 καὶ τὰ ἀπὸ 8.6.1939 καὶ 27.11.1939 Β. Διατάγματα, ὡς ταῦτα σήμερον ἰσχύουσιν, λεπτομερῶς καθορίζεται.

(ii) Πτυχιούχων τοῦ 'Οδοντιατρικοῦ Τμήματος τῆς 'Ιατρικῆς Σχολῆς 'Ελληνικοῦ Πανεπιστημίου ἢ ὁμοταγοῦς Σχολῆς τῆς ἀλλοδαπῆς, κεκτημένων ἀδείας ἀσκήσεως ἐπαγγέλματος τοῦ 'Οδοντιάτρου.

(iii) 'Αποφοίτων τοῦ Φαρμακευτικοῦ Τμήματος τῆς Φυσικομαθηματικῆς Σχολῆς 'Ελληνικοῦ Πανεπιστημίου ἢ ὁμοταγοῦς Σχολῆς τῆς ἀλλοδαπῆς, κεκτημένων ἀδείας ἀσκήσεως τοῦ ἐπαγγέλματος τοῦ Φαρμακοποιοῦ.

(γ) Διὰ κατατάξεως ἀποφοίτων τῆς Παραγωγικῆς Σχολῆς 'Αξιωματικῶν 'Αδελφῶν Νοσοκόμων «ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΦΡΕΙΔΕΡΙΚΗ», κατ' αἱ ἐιδικώτερον ὁρίζεται ἐν τῷ ἐιδικῷ περὶ τούτων Ν. Δ)τι 2976)1954 «Περί τοῦ Σώματος

'Αξιωματικῶν Α)Ν τῶν 'Ενόπλων Δυνάμεων», ὡς ἐκάστοτε αἱ διατάξεις αὐτοῦ ἰσχύουσιν.

2. Κατὰ τὴν πρώτην ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος κεναὶ ὀργανικαὶ θέσεις 'Ανθυποσημηναγῶν, 'Υποσημηναγῶν καὶ Σμηναγῶν 'Ιατρῶν, 'Οδοντιάτρων καὶ Φαρμακοποιῶν δύνανται νὰ πληρωθῶσι διὰ μονιμοποίησεως ὑπηρετούντων 'Εφέδρων ἢ κατ' ἀπονομήν 'Αξιωματικῶν τῆς ἀντιστοίχου ἐιδικότητος, κατόπιν αἰτήσεως τῶν ὑποβαλλομένης ἐντὸς διμήνου ἀπὸ τῆς ἐν ἀρχῇ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Νόμου καὶ σχετικῆς ἀποφάσεως τοῦ 'Ανωτάτου Συμβουλίου 'Αεροπορίας.

Οὗτοι μονιμοποιοῦνται μετὰ τὸν δὲ ὑπηρετοῦσιν κατὰ τ' ἀνωτέρω βαθμὸν κατατασσόμενοι ἐν τῇ ἐπετηρίδι εἰς τὸ ἀριστερὸν τῶν ὑπηρετούντων κατὰ τὸν χρόνον τῆς μονιμοποίησεως, μονίμων ὁμοιοβάθμων τῶν.

Άρθρον 3.

1. Αἱ ὑφιστάμεναι ὀργανικαὶ θέσεις τῶν 'Υγειονομικῶν 'Αξιωματικῶν τῆς Βασ. 'Αεροπορίας αὐξάνονται κατὰ 38 κατανεμόμεναι κατὰ βαθμοὺς ὡς ἀκολούθως:

Σμήναρχοι	4
'Αντισμήναρχοι	8
'Επισμηναγοὶ	4
Σμηναγοὶ	14
'Υποσ)γοὶ — 'Ανθ)γοὶ	8

2. Η κατανομή τῶν ἀνωτέρω θέσεων κατὰ ἐιδικότητα καὶ ἡ ἀνακατανομή τῶν ὑφισταμένων ἤδη ὀργανικῶν τοιούτων, ἐνεργεῖται δι' ἀποφάσεως τοῦ 'Υπουργοῦ 'Εθνικῆς 'Αμύνης ἐκδιδομένης ἐφ' ἄπαξ, κατόπιν συμφώνου γνώμης τοῦ 'Ανωτάτου Συμβουλίου 'Αεροπορίας.

Άρθρον 4.

1. Αἱ ὑπὸ τοῦ άρθρου 10 παρ. 1α τοῦ Ν.Δ. 2976)54 «Περί Σώματος 'Αξιῶν 'Αδελφῶν Νοσοκόμων τῶν 'Ενόπλων Δυνάμεων «ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΦΡΕΙΔΕΡΙΚΗ» ὁριζόμεναι ὀργανικαὶ θέσεις 'Αξιῶν 'Αδελφῶν Νοσοκόμων τῆς Βασ. 'Αεροπορίας, αὐξάνονται κατὰ μίαν θέσιν 'Επισμηναγοῦ.

2. Η θέσις αὕτη πληροῦται διὰ προαγωγῆς ἐφαρμοζομένων τῶν διατάξεων τῶν Ν.Δ. 4099)60 «περὶ διατάξεων ἀφορῶσιν τὸ Σῶμα 'Αδελφῶν Νοσοκόμων τῶν 'Ενόπλων Δυνάμεων» (ἄρθρ. 3 καὶ 4 παρ. γ'), καὶ Ν.Δ. 4028)1959 «Περί ιεραρχίας, προαγωγῶν καὶ τοποθετήσεων τῶν 'Αξιωματικῶν τῶν 'Ενόπλων Δυνάμεων».

Άρθρον 5.

1. 'Αρχ)ν)αὶ 'Αδελφαὶ Νοσοκόμοι (Ν. Δ. 2976)54) προερχόμεναι ἐξ ἡμερομίσθιων ἀδελφῶν Νοσοκόμων καὶ ἐνταχθεῖσαι εἰς τὰς μονίμους μετὰ τὸν βαθμὸν τοῦ 'Αρχιμηναγοῦ, μετὰ δεκαετὴ εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν ἐν τῷ κατεχομένῳ βαθμῷ αὐτῶν, προάγονται εἰς τὸν βαθμὸν τῆς 'Ανθυποσημηναγοῦ Α)Ν ἀνεξαρτήτως ὑπάρξεως ὀργανικῶν θέσεων, τιθέμεναι εἰς τὸ ἀριστερὸν τῶν ὑπηρετούντων ὁμοιοβάθμων τῶν.

2. Αἱ κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος ὑπηρετοῦσαι παρὰ τῆς Β. 'Αεροπορίας ἑκταχοὶ ἡ ἡμερομίσθιοι ἀδελφαὶ Νοσοκόμοι δύνανται νὰ ἐνταχθῶσιν εἰς τὰς μονίμους μετὰ τὸν βαθμὸν τοῦ 'Αρχιμηναγοῦ, ἐφ' ὅσον κέκτῃται συνολικὴν ὑπηρεσίαν ἀδελφῆς Νοσοκόμου εἰς τοὺς κλάδους τῶν ἐνόπλων δυνάμεων βέβα ἐτῶν ἢ τοὐλάχιστον ὀκτὼ ἐτῶν καὶ δίπλωμα μονοταξίου Σχολῆς 'Αδελφῶν Νοσοκόμων, τιθέμεναι εἰς τὸ ἀριστερὸν τῶν ὑπηρετούντων ὁμοιοβάθμων τῶν.

Άρθρον 6.

'Επισμηναγοὶ 'Ιατροί, κατέχοντες πτυχίον ἐιδικότητος καὶ ἔχοντες συμπληρώσει τὰ ἀπαιτούμενα πρὸς προαγωγὴν προσόντα διὰ τὸν ἀμέσως ἀνώτερον βαθμὸν ἀπὸ 31.12.1965, προάγονται εἰς τὸν ἀνώτερον βαθμὸν ἀσκήσεως ὀργανικῶν θέσεων.

Ἄρθρον 7.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Ν. Δ)τος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 10 Νοεμβρίου 1966

Ἐν Ὄνόματι τοῦ Βασιλέως

ANNA - MARIΑ

B.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΣΤΕΦ. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

Κ. ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ, ΙΩΑΝ. ΤΣΟΥΛΕΡΟΣ, ΣΤ. ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ, Κ. ΣΤΕΦΑΝΑΚΗΣ, ΦΩΚ. ΖΑΓ-ΙΜΗΣ, ΣΤ. ΑΛΛΑΜΑΝΗΣ, ΕΜΜ. ΚΟΘΡΗΣ, ΙΩΑΝ. ΓΚΑΛΑΒΑΝΗΣ, ΚΩΝ. ΜΑΡΗΣ, ΧΡ. ΒΑΣΜΑΤΖΙΔΗΣ, ΑΘ. ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ, ΙΣΙΔ. ΜΑΤΡΙΑΟΓΛΟΥ, Γ. ΜΠΑΚΑΤΣΕΛΟΣ, ΕΤΑΓΓ. ΣΑΒΒΟΠΟΥΛΟΣ, ΓΕΩΡΓ. ΗΓΟΥΤΜΕΝΑΚΗΣ, ΦΩΤ. ΠΙΤΟΤΑΝΗΣ, ΔΗΜ. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ, ΑΓΗΣ. ΣΠΗΛΙΑΚΟΣ, ΔΗΜ. ΚΩΣΤΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 11 Νοεμβρίου 1966

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

Κ. ΣΤΕΦΑΝΑΚΗΣ

(3)

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 4598

Περὶ θεμάτων τινῶν ἀφορώντων εἰς τὸ προσωπικὸν τῆς Ἑθνικῆς Μετεωρολογικῆς Ὑπηρεσίας.

**ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ**

Ἦχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 35 τοῦ Συντάγματος καὶ τὴν ἀπὸ 7 Νοεμβρίου 1966 σύμφωνον γνώμην τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 2 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 35 Εἰδικῆς Ἐπιτροπῆς ἐκ Βουλευτῶν, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον μόνον.

1. Αἱ ὑφιστάμεναι παρὰ τῇ Ἑθνικῇ Μετεωρολογικῇ Ὑπηρεσίᾳ (Ε.Μ.Υ.) θέσεις προσωπικοῦ ἐπὶ συμβάσει Ἰδιωτικοῦ Δικαίου αὐξάνονται :

α) Κατὰ δέκα (10) θέσεις Μετεωρολόγων, διπλωματούχων τῆς Φυσικομαθηματικῆς Σχολῆς Ἑλληνικῶν Πανεπιστημίων (Τμημάτων Μαθηματικῶν ἢ Φυσικῶν) ἢ ἰσοτίμων Σχολῶν τῆς ἀλλοδαπῆς, ἐπὶ μηνιαία ἀντιμισθία ἰσοπόσῳ πρὸς τὴν τοῦ εἰσαγωγικοῦ βαθμοῦ τοῦ Κλάδου τῶν τακτικῶν ὑπαλλήλων Μετεωρολόγων.

β) Κατὰ εἴκοσι μία (21) θέσεις Παρατηρητῶν ἢ Συντακτῶν Χαρτῶν ἀποφοίτων Σχολῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως (Λυκείου ἢ ἰσοτίμου), ἐπὶ μηνιαία ἀντιμισθία ἰσοπόσῳ πρὸς τὴν 10ου βαθμοῦ τοῦ Κλάδου τῶν τακτικῶν ὑπαλλήλων Παρατηρητῶν ἢ Συντακτῶν Χαρτῶν.

2. Διὰ Β. Δ)τος, ἐφ' ἧς ἀπαξ ἐκδοθησόμενον προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Ἑθνικῆς Ἀμύνης καὶ Οἰκονομικῶν, αἱ ἐν παραγράφῳ 1 τοῦ παρόντος διαλαμβανόμεναι θέσεις ἐπὶ συμβάσει Ἰδιωτικοῦ Δικαίου, δύνανται νὰ καταστῶσιν ὀργανικαὶ τοιαῦται ἐπὶ 7ω—6ω βαθμῶ διὰ τοὺς Μετεωρολόγους, ἐπὶ 10ω—6ω διὰ τοὺς Παρατηρητὰς καὶ ἐπὶ 10ω—6ω διὰ τοὺς Συντάκτας Χαρτῶν, προσαυξανόμενων ἀντιστοίχως τῶν ὀργανικῶν θέσεων τῶν οἰκείων Κλάδων.

Ἡ πλήρωσις τῶν ὀργανικῶν τούτων θέσεων τακτικῶν ὑπαλλήλων γένησεται εἰς τοὺς ἐν τῷ προηγουμένῳ ἐδαφίῳ διαλαμβανόμενους εἰσαγωγικοὺς βαθμοὺς κατὰ τὴν ἐν ταῖς κειμέναις διατάξεσιν περὶ τακτικῶν Δημοσίων Ὑπαλλήλων καθοριζομένην διαδικασίαν, ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὰς περὶ Ἑθνικῆς Μετεωρολογικῆς Ὑπηρεσίας εἰδικὰς τοιαύτας, δὲ συνεκτάγεται δὲ τὴν κατάργησιν ἰσαρίθμων θέσεων τῆς παραγράφου 1 τοῦ παρόντος.

3. Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 10 Νοεμβρίου 1966

Ἐν Ὄνόματι τοῦ Βασιλέως

ANNA - MARIΑ

B.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΣΤΕΦ. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

Κ. ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ, ΙΩΑΝ. ΤΣΟΥΛΕΡΟΣ, ΣΤ. ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ, Κ. ΣΤΕΦΑΝΑΚΗΣ, ΦΩΚ. ΖΑΓ-ΙΜΗΣ, ΣΤ. ΑΛΛΑΜΑΝΗΣ, ΓΕΩΡΓ. ΜΕΛΑΣ, ΕΜΜ. ΚΟΘΡΗΣ, ΙΩΑΝ. ΓΚΑΛΑΒΑΝΗΣ, ΚΩΝ. ΜΑΡΗΣ, ΧΡ. ΒΑΣΜΑΤΖΙΔΗΣ, ΑΘ. ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ, ΙΣΙΔ. ΜΑΤΡΙΑΟΓΛΟΥ, Γ. ΜΠΑΚΑΤΣΕΛΟΣ, ΕΤΑΓΓ. ΣΑΒΒΟΠΟΥΛΟΣ, ΓΕΩΡΓ. ΗΓΟΥΤΜΕΝΑΚΗΣ, ΦΩΤ. ΠΙΤΟΤΑΝΗΣ, ΔΗΜ. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ, ΑΓΗΣ. ΣΠΗΛΙΑΚΟΣ, ΔΗΜ. ΚΩΣΤΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 11 Νοεμβρίου 1966

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

Κ. ΣΤΕΦΑΝΑΚΗΣ

(4)

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 4600

Περὶ ρυθμίσεως θεμάτων τινῶν τῶν Φορολογικῶν Δικαιοτήτων.

**ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ**

Ἦχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 35 τοῦ Συντάγματος καὶ τὴν ἀπὸ 2 Νοεμβρίου 1966 σύμφωνον γνώμην τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 2 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 35 Εἰδικῆς Ἐπιτροπῆς ἐκ Βουλευτῶν, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον 1.

1. Ἐν διεξαγομένη ἐπ' ἀκροατηρίου συζητήσει ἐνώπιον οἰουδήποτε φορολογικοῦ δικαστηρίου καὶ κατὰ πάσαν στάσιν τῆς Δίκης, παρισταμένων ἀμφοτέρων τῶν μερῶν, πᾶς διάδικος δύναται νὰ προτείνῃ τὴν κατάργησιν τῆς φορολογικῆς δίκης, ἐπὶ τῇ καταθέσει δηλώσεως εἰς τὸν γραμματέα τοῦ Δικαστηρίου πέντε πλήρεις ἡμέρας πρὸ τῆς συζητήσεως. Ἡ δηλώσις ὑπογραφομένη καὶ ὑπὸ τοῦ ἀποδεχθέντος τὴν πρότασιν καὶ θεωρουμένη ὑπὸ τοῦ διευθύνοντος τὴν συζήτησιν, καταχωρίζεται ὁλόκληρος εἰς τὰ πρακτικά, ἅτινα ἔχουν τ' ἀποτελέσματα ἀμετακλήτου ἀποφάσεως.

2. Τῇ αἰτήσει τινὸς τῶν διαδίκων ἢ αὐτεπαγγέλτως τὸ Δικαστήριον ἀντιβάλλει ἐφ' ἧς τὴν ἐπὶ τῆς προτάσεως συζητήσιν.

Ἡ κατατεθείσα δηλώσις δὲν ὑπόκειται εἰς ἀνάκλησιν, δύναται ὅμως μέχρι τῆς μετ' ἀναβολὴν συζητήσεως ἢ κατ' αὐτὴν νὰ συμπληρωθῇ ἐπὶ τὰ βελτίῳ.

3. Ἐν περιπτώσει ἀποκρούσεως τῆς προτάσεως ὑπὸ τοῦ ἐτέρου τῶν διαδίκων, αὕτη θεωρεῖται ὡς μὴ γενομένη, καὶ συνεχίζεται ἡ ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως διαδικασία.

4. Ἐπὶ ὁμοδικίας ἡ πρότασις γίνεται ὅπῃ κοινοῦ ὑπὸ πάντων τῶν ὁμοδίκων, πλην ἂν τὸ Δικαστήριον ἔχῃ διατάξῃ τὸν χωρισμόν. Ἐπὶ παρεμβάσεως δὲν ἀπαιτεῖται σύμπραξις τοῦ παρεμβάντος.

5. Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 71 παρ. 4 τοῦ Ν. 4125)60 περὶ Κώδικος Φορολογικῆς Δικονομίας, ἐφαρμόζονται καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ παρόντος ἄρθρου.

6. Δευτέρα πρότασις παρὰ τοῦ αὐτοῦ διαδίκου καὶ ἐν τῷ αὐτῷ βαθμῷ δικαιοδοσίας δὲν συγχωρεῖται.

7. Ἐπὶ καταργήσεως τῆς δίκης κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον, ὁ ἐπιβληθεὶς πρόσθετος φόρος ἢ ἡ προσαύξησις λόγῳ ἀνακριθείας τῆς δηλώσεως ἢ παραλείψεως ὑποβολῆς δηλώσεως, περιορίζεται εἰς τὸ ἐν τρίτον τοῦ προβλεπομένου ὑπὸ τοῦ νόμου

ποσσοῦ τοῦ κυρίου φόρου, ὅπου δὲ ἡ ἐπιβολὴ αὐτοῦ προβλέπεται μεταξὺ ἀνωτάτου καὶ κατωτάτου ὁρίου, εἰς τὸ ἥμισυ τοῦ κατωτάτου ὁρίου.

Ἄρθρον 2.

1. Ἐν τέλει τῆς παρ. 2 τοῦ ἁρθροῦ 64 τοῦ κυρωθέντος διὰ τοῦ νόμου 4125)60 Κώδικος Φορολογικῆς Δικονομίας προστίθενται τὰ ἀκόλουθα: «οὐδενίᾳ δὲ γνωστῆς τοιαύτης ὑπαρχούσης, εἰς τὸν Δήμαρχον ἢ τὸν Πρόεδρον τῆς Κοινότητος τῆς ἐδρας τῆς ἐκδούσης τὴν πράξιν ἀρχῆς».

2. Ἐπὶ τῶν αἰτήσεων ἀναστολῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 159 τοῦ Κώδικος Φορολογικῆς Δικονομίας, ὡς ἀντικατεστάθη διὰ τῆς παρ. 4 τοῦ ἁρθροῦ 29 τοῦ Ν.Δ. 4242)62 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως φορολογικῶν καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων», ἀποφαίνεται ὁ Πρόεδρος τοῦ Δικαστηρίου, μὴ ἀπαιτούμενης κλήσεως τῶν διαδίκων. Ὁ Πρόεδρος δύναται κατὰ τὴν κρίσιν αὐτοῦ νὰ εἰσπαγγῇ τὴν αἴτησιν εἰς τὸ δικαστήριον ἐν συμβουλίῳ πρὸς λήψιν ἀποφάσεως.

3. Τὸ δεύτερον ἐδάφιον τοῦ ἁρθροῦ 169 τοῦ Κώδικος Φορολογικῆς Δικονομίας, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως: «Τὸ δικαστήριον ἐξετάζει καὶ αὐτεπαγγέλτως ὅσα ἔδει νὰ κριθοῖσι κατὰ τὸ ἄρθρον 75, ὡς πρὸς τῷ νόμῳ ἐάσιμον τῆς πράξεως».

Ἄρθρον 3.

1. Ἐκ τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἁρθροῦ 114 τοῦ Ν. 4125) 1960 «περὶ κυρώσεως τοῦ Κώδικος Φορολογικῆς Δικονομίας καὶ περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ Ὁργανισμοῦ τῶν Φορολογικῶν Δικαστηρίων καὶ καθορισμοῦ τῶν τελῶν διαδικασίας» διαγράφεται ἡ φράσις: «ἡ ἀποστέλλονται πρὸς τὴν ἐκδούσαν τὴν προσδληθείσαν πράξιν ἀρχήν, ἥτις μερικῶς περὶ τῆς κοινοποιήσεως αὐτῶν εἰς τὸν ἕτερον διάδικον».

2. Τὸ ἄρθρον 184 τοῦ κώδικος φορολογικῆς δικονομίας (Ν. 4125)60) ἀντικαθίσταται, ἀφ' ἧς ἤρξετο ἰσχύον, ὡς ἀκολούθως:

«1. Αἱ ἀποφάσεις τῶν Φορολογικῶν Δικαστηρίων ὑπόκεινται εἰς ἀνίρρεσιν κατὰ τὰς περὶ Συμβουλίου Ἐπικρατείας διατάξεις.

2. Ἡ προθεσμία πρὸς ἄσκησιν τοῦ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ἐνδίκου μέσου ἐκ μέρους τῆς διαδίκου ἀρχῆς ὀρίζεται εἰς ἐνενήκοντα ἡμέρας, ἀρχαμένη ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς καθ' ἧς ἡ αἴτησις ἀνιρρέσεως ἀποφάσεως».

Ἄρθρον 4.

1. Ἡ ἀληθὴς ἔννοια τῆς παραγρ. 3 τοῦ ἁρθροῦ 29 τοῦ Ν.Δ. 4242)62 εἶναι ὅτι, ἡ ὑπὸ τούτου θεσπιζομένη συγκατάθεσις τοῦ Ἐπιθεωρητοῦ διὰ τὴν ἄσκησιν τοῦ ἐνδίκου μέσου τῆς ἐφέσεως κατ' ἀποφάσεων τῶν πρωτοβάθμιων φορολογικῶν δικαστηρίων, ἀναφέρεται εἰς μόνην τὴν περιπτώσιν καθ' ἣν ἀσκῶν τὸ ἐνδίκον τοῦτο μέσον εἶναι ὁ οἰκονομικὸς ἔφορος καὶ οὐχὶ πᾶσα ἐτέρα δημοσία ἀρχή, ἀρμοδίᾳ πρὸς θετάωσιν φόρων, δασμῶν καὶ τελῶν ἐν γένει.

2. Διὰ τὴν ἐκδίκασιν ἐνδίκων ἐορτημάτων ἐν γένει, ἐκχερμύντων πρὸς συζήτησιν ἐνώπιον τῶν κατὰ τὰς προϋστούσας τῆς συστάσεως τῶν τακτικῶν φορολογικῶν δικαστηρίων διατάξεις ἐκδικαστικῶν ἐπιτροπῶν καὶ φορολογικῶν δικαστηρίων πρώτου καὶ δευτέρου βαθμοῦ ἢ εἰς τὸ ἐξῆς ἀγομένων ἐκ νέου πρὸς συζήτησιν, συνεπείᾳ προδικαστικῶν ἀποφάσεων ἢ ἐξ οἰουδήποτε ἄλλου λόγου, καθίστανται ἀρμόδια ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος τὰ ἀντίστοιχα τακτικὰ φορολογικὰ δικαστήρια.

3. Ἡ παρ. 1 τοῦ ἁρθροῦ 3 τοῦ Ν.Δ. ὑπ' ἀριθ. 118)1962 «περὶ εἰσπαγγῆς τῆς φορολογικῆς δικονομίας», διορθοῦται ὡς πρὸς τοὺς ἐν αὐτῇ ἀναφερομένους ἀριθμοὺς ἁρθρῶν τοῦ Κώδικος Φορολογικῆς Δικονομίας, ἀπὸ τοῦ ἐσφαλμένου «52—57» εἰς τὸ ὁρῶν «52—67».

4. Ὅπου ἐν τῇ καμμένη φορολογικῇ νομοθεσίᾳ προβλέπεται κοινοποιήσις, κατὰ τὰς περὶ ἐπιδόσεων διατάξεις τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας, πράξεων κατὰλογισμοῦ φόρου, δασμοῦ, τελῶν ἢ συναρῶν δικαιώματος τοῦ Δημοσίου ἢ ἐπιβολῆς χρηματικῶν ἢ ἄλλης φύσεως κυρώσεων, ὡς καὶ ἀποφάσεων, προσκλήσεων, εἰδοποιήσεων ἢ ἄλλων συναρῶν ἐγγράφων, ἢ κοινοποιήσεως τῶν ἐγγράφων τούτων ἐνεργεῖται κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἁρθρῶν 57—67 τοῦ Κώδικος Φορολογικῆς Δικονομίας.

Ἡ διάταξις τῆς παραγράφου ταύτης ἰσχύει ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1967.

5. Φορολογικοὶ Δικασταὶ ἐνταχθέντες ὡς πρὸς τὴν σφαῖρὰν τῆς ἀρχαιότητος τῶν ἐκ παραδουρῆς ἐκτὸς τῆς κατηγορίας δι' ἣν ἐδικαιούντο διορισμοῦ τῶν ὡς κατεργάσαντο τὰ νόμιμα προσόντα, συμφώνως ταῖς διατάξεσι τοῦ ἁρθροῦ 1 τοῦ Ν. Δ. 4214)61 θεωροῦνται ὡς ἐπιλεγέντες καὶ προσεγγόμενοι ἐξ ὑπαρχῆς ἐκ τῆς κατηγορίας εἰς τὴν ἐνστάθησαν διὰ τῶν πρακτικῶν ὑπ' ἀριθ. 12, 17, 20 καὶ 22)1961 ὑπὸ τοῦ Ἀνωτάτου Συμβουλίου Διοικ. Δικαιοσύνης».

Ἄρθρον 5.

1. Αἱ διὰ τοῦ ἐδαφ. β' τῆς παρ. 1 τοῦ ἁρθροῦ 5 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 3845)1958 Ν.Δ. «περὶ κώδικος ὁργανισμοῦ τῶν Φορολογικῶν Δικαστηρίων» καθοριζόμεναι ὁργανικαὶ θέσεις δευτεροβάθμιων φορολογικῶν δικαστῶν, ἀυξάνονται κατὰ δέκα (10).

2. Ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως ἰσχύος τοῦ παρόντος, ὅπως αἱ καὶ ἐφεξῆς κενούμεναι θέσεις Προέδρων δευτεροβάθμιων φορολογικῶν δικαστηρίων, ὡς καὶ αἱ τοιαῦται Προέδρων Πρωτοβάθμιων Φορολογικῶν Δικαστηρίων, πληροῦνται διὰ προαγωγῆς.

3. Ἐπὶ διετίαν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ὁ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἁρθροῦ 45 τοῦ Ν.Δ. 3845)1958 ἀπαιτούμενος χρόνος ὑπηρεσίας διὰ τὴν εἰς τὸν ἀμέσως ἀνώτερον βαθμὸν προαγωγὴν πρωτοβάθμιων φορολογικῶν δικαστῶν, ὀρίζεται εἰς τέσσαρα (4) ἔτη, τῶν δὲ Προέδρων εἰς τρία ἔτη.

Ἄρθρον 6.

1. Ἡ παράγραφος 3 τοῦ ἁρθροῦ 7 τοῦ Ν.Δ. 3845)1958, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«3. Οἱ ἐν τῇ αὐτῇ περιφερείᾳ δευτεροβάθμιου φορολογικοῦ δικαστηρίου πρωτοβάθμιοι φορολογικοὶ δικασταὶ ἀναπληροῦσιν ἀλλήλους, ἐφ' ὅσον λόγῳ ἐλλείψεως, ἀπουσίας ἢ κωλύματός τινος τούτων ἢ λόγῳ ἐξαιρετικοῦ φόρου ἐργασίας, καθίσταται ἀνέφικτος ἡ συγκρότησις τοῦ δικαστηρίου. Οἱ ἀναπληρωταὶ ὀρίζονται δι' ἐκάστην συνεδρίαν ὑπὸ τοῦ προέδρου τοῦ οἰκείου δευτεροβάθμιου φορολογικοῦ δικαστηρίου.

Ὡσαύτως, οἱ πρωτοβάθμιοι φορολογικοὶ δικασταὶ περιφερείων διαφόρων δευτεροβάθμιων φορολογικῶν δικαστηρίων, δύνανται κατὰ τ' ἀνωτέρω ν' ἀναπληρῶσιν ἀλλήλους, τῶν δι' ἐκάστην συνεδρίαν ἀναπληρωτῶν, ὀριζομένων διὰ πράξεως τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτρόπου τῆς Ἐπικρατείας ἐπὶ τῆς Φορολογικῆς Δικαιοσύνης.

2. Ἡ παράγραφος 4 τοῦ ἁρθροῦ 9 τοῦ Ν.Δ. 3845)1958, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«4. Οἱ δευτεροβάθμιοι φορολογικοὶ δικασταὶ τοῦ Κράτους ἀναπληροῦσιν ἀλλήλους διὰ τοὺς ἐν τῇ προηγουμένη παραγράφῳ 3 τοῦ ἁρθροῦ 7 λόγους, ἐνεκα τῶν ὁποίων εἶναι ἀδύνατος ἡ συγκρότησις δικαστηρίου τινός. Οἱ ἀναπληρωταὶ ὀρίζονται δι' ἐκάστην συνεδρίαν διὰ πράξεως τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτρόπου τῆς Ἐπικρατείας ἐπὶ τῆς Φορολογικῆς Δικαιοσύνης».

Ἄρθρον 7.

1. Τὸ ἄρθρον 42 τοῦ Ν.Δ. 3845)1958, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«1. Πῶς θέσιν προέδρου πρωτοβάθμιου φορολογικοῦ δικαστηρίου διορίζεται ὁ εὐδοκίμητας ἐν διαγωνισμῷ διεξαχθένῳ ἐνώπιον ἐπιτροπῆς, αποτελουμένης:

Ἐκ τοῦ Προέδρου τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας.

Ἐξ ἐνὸς ἐπὶ ἰσοῦς μέλους τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ὀριζομένου ὑπὸ τοῦ Σώματος, μετὰ τοῦ ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ.

Ἐκ τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτρόπου τῆς Ἐπικρατείας ἐπὶ τῆς Φορολογικῆς Δικαιοσύνης, ἀναπληρουμένου ὑπὸ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ.

Ἐξ ἐνὸς καθηγητοῦ τῆς Νομικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, ὀριζομένου ὑπὸ ταύτης μετὰ τοῦ ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ, προτιμωμένων τῶν διδασκόντων μαθήματα ἐξεταζόμενα ἐν τῷ διαγωνισμῷ.

Ἐκ τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ Φορολογίας ἐν τῷ Ὑπουργείῳ Οἰκονομικῶν, ἀναπληρουμένου ὑπὸ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ.

2. Τῆς Ἐπιτροπῆς προεδρεύει ὁ Πρόεδρος τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ἀναπληρούμενος κατὰ τὰς περὶ τούτου διατάξεις.

Χρῆν Γραμματέως τῆς Ἐπιτροπῆς ἐκπληροῖ ὁ Γραμματεὺς τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ἢ ὁ νόμιμος ἀναπληρωτὴς αὐτοῦ.

2. Εἰς τοὺς ἐντὸς τριῶν ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως ἰσχύος τοῦ παρόντος, διενεργηθρομένους διαγωνισμοὺς διὰ τὴν πρόσληψιν παρόρων πρωτοβαθμίων φορολογικῶν δικαστηρίων, γίνονται δεκτοί, κατὰ παρέκκλισιν τῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων καὶ οἱ μὴ ὑπερβαίνοντες τὸ 45ον ἔτος τῆς ἡλικίας τῶν.

3. Ὅπου ἐν ταῖς διατάξεσι τοῦ Ν.Δ. 3845)1958 καὶ τῶν συναρῶν νόμων προβλέπεται ἡ ἐκδοσις Β. Δ)τος ἢ ἄλλης κανονιστικοῦ περιεχομένου διοικητικῆς πράξεως μετὰ γνώμην ἢ σύμφωνον γνώμην τῆς ὁλομελείας τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἡ ἀπαιτούμενη γνώμη ἢ σύμφωνος γνώμη, παρέχεται ἐφεξῆς ὑπὸ τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστικοῦ Συμβουλίου Διοικητικῆς Δικαιοσύνης.

Ἄρθρον 8.

1. Αἱ θέσεις γραμματέων τῶν Πρωτοβαθμίων Φορολογικῶν Δικαστηρίων Ἀθηνῶν, Πειραιῶς καὶ Θεσσαλονίκης ὁρίζονται ἐπὶ ἐκαθμῶ γραμματέως δευτεροβαθμίου φορολογικοῦ δικαστηρίου, αὐξανόμενον κατὰ τρεῖς τῶν θέσεων τοῦ βαθμοῦ τούτου, ἐπὶ ἀντιστοίχῳ μειώσει τῶν θέσεων γραμματέων πρωτοβαθμίων φορολογικῶν δικαστηρίων.

2. Ἡ μία τῶν παρὰ τῷ Γενικῷ Ἐπιτρόπῳ τῆς Ἐπικρατείας ἐπὶ τῆς Φορολογικῆς Δικαιοσύνης θέσεων γραμματέων Δευτεροβαθμίου Φορολογικοῦ Δικαστηρίου ὁρίζεται ἐπὶ ἐκαθμῶ 2ῳ. Ἡ θέσις αὕτη πληροῦται διὰ προαγωγῆς γραμματέων Δευτεροβαθμίων Φορολογικῶν Δικαστηρίων ἐπὶ ἐκαθμῶ 3ῳ, μετὰ τριετὴ ἐν τῷ αὐτῷ βαθμῷ εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν.

3. Αἱ διατάξεις τῆς παρ. 2 τοῦ ἁρθροῦ 19 καὶ τῆς παρ. 3 τοῦ ἁρθροῦ 20 τοῦ Ν. 4464)1965 «περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τινῶν τοῦ Ὑπαλλήλου Κώδικος κλπ.» ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ διὰ τὰς ἐπὶ ἐκαθμῶ 2ῳ καὶ 3ῳ θέσεις τοῦ προσωπικοῦ τῆς Γραμματείας τῶν Φορολογικῶν Δικαστηρίων, τῆς ἐνοποιήσεως τοῦ πρώτου 1)3 αὐτῶν, συντελουμένης ἅμα τῇ δημοσιεύσει τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 9.

1. Οἱ ὑπάλληλοι τῆς γραμματείας τῶν Φορολογικῶν Δικαστηρίων ἀσφαλιζονται ὑποχρεωτικῶς παρὰ τῷ Ταμείῳ Ἀσφαλίσεως τῶν Ὑπαλλήλων τοῦ Ὑπουργίου Οἰκονομικῶν, ἀπὸ δὲ τῆς ὑπαγωγῆς τῶν Φορολογικῶν Δικαστηρίων εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Δικαιοσύνης μόνον παρὰ τῷ Ταμείῳ Ναυικῶν.

2. Διὰ Β. Δ)τος, ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Οἰκονομικῶν, μετὰ γνώμην τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ ὡς ἂνω Ταμείου, θέλουν καθορισθῇ τὰ τῆς καταβολῆς τῶν ὀφειλομένων κρατήσεων ὑπὸ τῶν ἡσυχαισμένων, τὰ τῆς μεταφοράς τῶν γενομένων κρατήσεων διὰ τοὺς ἐκ τούτων ἡσυχαισμένους μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος εἰς ἕτερα ταμεία ἐπικουρικῆς ἀσφαλίσεως, ὡς καὶ πᾶσα ἀναγκαία λεπτομέρεια διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς παρ. 1 τοῦ παρόντος ἁρθροῦ.

3. Εἰς τὴν παράγραφον 1 καὶ εἰς τὸ τέλος καὶ ἐν συνεχείᾳ τοῦ ἐδαφίου α' τοῦ ἁρθροῦ 86 τοῦ Ν.Δ. 3845)1958 «περὶ Κώδικος Ὁργανισμοῦ τῶν Φορολογικῶν Δικαστηρίων» προστίθεται ἡ φράσις «ἐπὶ τῶν ὑπαλλήλων Α' Κατηγορίας».

Ἄρθρον 10.

Τὸ ἄρθρον 165 τοῦ Κώδικος Φορολογικῆς Δικονομίας, ἀντικαθίσταται, ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, ὡς ἀκολουθεῖ:

1. Εἰς ἔρσειν ὑπόκεινται αἱ ὀριστικαὶ ἀποφάσεις τῶν πρωτοβαθμίων φορολογικῶν δικαστηρίων, ἐφ' ὅσον τὸ ποσὸν τῆς διαφοράς ἀνεῦ τῶν παρεκπτώσεων, προσθέτων φέρων καὶ προσκυβήσεων, ὑπερβαίνει τὰς πέντε χιλιάδας (5.000) δραχμῶν.

Μετὰ τῆς ὀριστικῆς θεωρεῖται συνεκκαλουμένη καὶ πᾶσα μὴ ὀριστικὴ ἀπόφασις.

2. Κατ' ἐξαιρέσιν ἐπιτρέπεται ἡ ἀσκήσις ἐφέσεως, ἀνεξαρτήτως ποσού:

α) Δι' ὑπέρβασιν καθυκόντων ἢ ἀναρμοδιότητος τοῦ ἐκδόντος τὴν ἀπόφασιν φορολογικοῦ δικαστηρίου.

β) Διὰ τὴν κακὴν σύνθεσιν αὐτοῦ.

γ) Ἐπὶ τῶν περιπτώσεων καὶ ὡς ἀντικείμενον τῆς ἐφέσεως εἶναι ἡ ἀναγνώρισις ζητίας μὴ καλυπτομένης διὰ τὴν

ἐφεσίμω τοῦ προσδιορισθέντος διὰ τῆς πρωτοδικίου ἀποφάσεως συνολικοῦ εἰσδήματος, ἀλλ' ἐκπεστέας ἐκ τοῦ κατὰ τὸ ἐπόμενον ἢ μεθεπόμενον οἰκονομικὸν ἔτος φορολογητέου τοῦτου, κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ ἁρθροῦ 4 παρ. 1 τοῦ Ν. Δ. 3323) 1955, ὡς ἰσχύει ἐφ' ὅσον τὸ ποσὸν τῆς οὕτω ἐκπεστέας ζητίας ὑπερβαίνει τὰς τριάκοντα χιλιάδας (30.000) δραχμῶν.

Ἄρθρον 11.

Ἡ ὑπὸ τῆς διατάξεως τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἁρθροῦ 8 τοῦ Ν. Δ. 4486)1965 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως φορολογικῶν καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων» προβλεπομένη ἀντικατάστασις μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1966, τῆς ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τῶν ἁρθρῶν 70 ἕως καὶ 72 τῆς Φορολογικῆς Δικονομίας, παρατείνεται μέχρις ὅτου αἱ διατάξεις αὗται τεύσῃ εἰς ἐφαρμογὴν διὰ Β. Δ. ἐκδοθησόμενου τῇ προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Οἰκονομικῶν.

Ἄρθρον 12.

1. Ἀπὸ τῆς 1ης Σεπτεμβρίου 1967 τὰ φορολογικὰ δικαστήρια παντὸς βαθμοῦ, ὁ Γενικὸς Ἐπίτροπος ἐπὶ τῆς Φορολογικῆς Δικαιοσύνης, οἱ ἀντεπίτροποι καὶ τὸ ὑπ' αὐτοὺς προσωπικὸν ὑπάγονται ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν καὶ τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης.

2. Ἀπὸ τῆς ἐν παραγρ. 1 χρονολογίας, ὅπου τῆς καιμένης νομοθεσίας ἀναγράφονται, ἀναφορικῶς πρὸς τὰ φορολογικὰ δικαστήρια τοὺς φορολογικοὺς δικαστάς, τὸ προσωπικὸν τῆς Γραμματείας, τὸν Ἐπίτροπον καὶ τοὺς ἀντεπιδρόπους, αἱ λέξεις «Ὑπουργεῖον Οἰκονομικῶν» ἢ «Ὑπουργὸς Οἰκονομικῶν» ἢ λέξις «Οἰκονομικῶν» ἀντικαθίσταται διὰ τῆς λέξεως «Δικαιοσύνης».

Εἰς τὸ ἄρθρον 54 τοῦ Ν.Δ. 3845)1958 μετὰ τὴν λέξιν «Δικαστῆς» προστίθενται αἱ λέξεις «προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης».

3. Ὁ τρόπος ἐφαρμογῆς τῆς διὰ τῆς ἐν παραγρ. 1 προβλεπομένης μεταβολῆς, ἢ ὀργάνωσις τῆς ἀναγκαίου ὑπηρεσίας παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ τῆς Δικαιοσύνης, ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη λεπτομέρεια καθορίζονται διὰ Β. Διαταγμάτων ἐκδιδομένων προτάσει τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῶν Ὑπουργῶν Δικαιοσύνης καὶ Οἰκονομικῶν.

Ἄρθρον 13.

Ἡ ἀληθὴς ἔννοια τοῦ ἁρθροῦ 8 παρ. 3 ἐδαφίου δ' τοῦ Ν.Δ. 3323)1955 εἶναι ὅτι ὡς δωρεὰ πρὸς τὸ Δημόσιον, τοὺς Δήμους, τὰς Κοινότητας καὶ λοιπὰ νομικῶς ὑφιστάμενα ἰδρύματα τοῦ ἁρθροῦ τούτου, ἐκπιπτομένη ἐκ τοῦ καθαρῶ εἰσδήματος, θεωρεῖται πᾶσα δωρεὰ εἴτε εἰς χρῆμα, εἴτε εἰς κινήτᾳ ἢ ἀκίνητα πράγματα.

Ἄρθρον 14.

Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος Ν. Δ)τος ἐφαρμόζονται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, πληρὴ τῶν διατάξεων, δι' ἃς ὁρίζεται ἐν αὐτοῖς ἄλλως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 10 Νοεμβρίου 1966

Ἐν Ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

ANNA - MARIA

B.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΣΤΕΦ. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

ΙΩΑΝ. ΤΣΟΤΑΕΡΟΣ, Κ. ΣΤΕΦΑΝΑΚΗΣ, ΦΩΚ. ΖΑΓΜΗΣ, ΓΕΩΡΓ. ΜΕΛΑΣ, ΕΜΜ. ΚΟΦΗΝΣ, ΙΩΑΝ. ΓΚΑΛΒΑΝΗΣ, ΑΘ. ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ, ΙΣΙΔ. ΜΑΤΡΙΔΟΓΛΟΥ, Γ. ΜΠΑΚΑΤΣΕΛΟΣ, ΕΤΑΓΓ. ΣΑΒΒΟΠΟΥΛΟΣ, Θ. ΜΑΝΩΛΟΠΟΥΛΟΣ, ΑΝΑΣΤ. ΑΡΟΤΑΙΑΣ, ΓΕΩΡΓ. ΗΓΟΥΤΜΕΝΑΚΗΣ, ΑΧ. ΔΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, ΑΗΜ. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ, ΑΓΗΣ. ΣΠΗΛΙΑΚΟΣ, ΑΝΕΣΤΗΣ ΛΩΡΑΣ, ΦΩΤ. ΠΙΠΟΤΑΡΗΣ, ΑΗΜ. ΚΩΣΤΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 11 Νοεμβρίου 1966

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

Κ. ΣΤΕΦΑΝΑΚΗΣ

(5)

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 4601

Περὶ διατάξεων ἀπορροσῶν συνταξιοδοτικὰ θέματα τοῦ Ταμείου Ἐπικουρικῆς Ἀσφαλίσεως Ἀρτοποιῶν.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχόντες ὑπὶ ᾧ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 35 τοῦ Συντάγματος καὶ τὴν ἀπὸ 3 Νοεμβρίου 1936 σύμφωνον γνώμην τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 2 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 35 Εἰδικῆς Ἐπιτροπῆς ἐκ Βουλευτῶν, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσμεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον 1.

1. Ἀσφαλίζονται ὑποχρεωτικῶς: α) Πάντες οἱ κατὰ κύριον καὶ σύνηδες ἐπάγγελμα ασκούντες τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ἄρτοποιοῦ, κατεργαζόμενοι τοὐλάχιστον 128 χιλ.)μα ἀλεύρου ἡμερησίως κατὰ μέσον ὅρον καὶ κεκτημένοι ἄδειαν σκοπιμότητος ἰδρύσεως ἄρτοποιείου ἢ ἄδειαν ἀσκήσεως ἐπαγγέλματος ἄρτοποιοῦ ἢ νομίμως ἐκμεταλλευόμενοι ἄρτοποιεῖον εἰς περιοχὰς ἐνθα δὲν ἰσχύει ἡ ἄρτοποιητικὴ νομοθεσία, ὡς καὶ οἱ μισθωταὶ τῶν ἀνωτέρω ἁδειῶν.

β) Οἱ κατὰ κύριον καὶ σύνηδες ἐπάγγελμα ασκούντες νομίμως τὸ ἐπάγγελμα τοῦ σιμιτοποιοῦ—κουλουροποιοῦ καὶ κατεργαζόμενοι τοὐλάχιστον 128 χιλ.)μα ἀλεύρων ἡμερησίως κατὰ μέσον ὅρον.

γ) Οἱ κατεργαζόμενοι ὑπὸ τὰς αὐτὰς ὡς ἄνω προϋποθέσεις, τοὐλάχιστον 60 χιλ.)μα ἀλεύρων κατὰ μέσον ὅρον ἡμερησίως, ἐφ' ὅσον καταβόλῳσιν τὴν κατὰ τὸν χρόνον ἀσκήσεως τοῦ δικαιώματος ἰσχύουσιν ἀσφαλιστικὴν εἰσφορὰν τὴν ἀναλογούσαν ἐπὶ τῆς διαφορᾶς ποσότητος ἀλεύρων μεταξὺ τῆς ὑπ' αὐτῶν κατεργαζομένης καὶ τῶν ὡς ἄνω 128 χιλ.)μων ἀλεύρων.

Ἄρθρον 2.

1. Σύνταξις ἀνικανότητος παρέχεται εἰς πάντα ἡσφαλισμένον ἀσκήσαντα ἐπὶ 15ετίαν τοὐλάχιστον τὸ ἐπάγγελμα καὶ καταστάντα ἀνίκανον πρὸς ἄσκησιν αὐτοῦ, συνετεία σωματικῆς ἢ πνευματικῆς παύσεως ἢ ἐλάττης λόγῳ ἀσθενείας, ἢ ἀτυχήματος, διαπιστουμένης ὑπὸ τῆς Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς.

2. Σύνταξις θανάτου παρέχεται εἰς τὴν σύζυγον καὶ τὰ τέκνα, ἐφ' ὅσον ἀποθάνῃ ἡσκήσας τὸ ἐπάγγελμα τοὐλάχιστον ἐπὶ δεκαετίαν.

Ἄρθρον 3.

1. Χρόνος ἀσφαλίσεως εἶναι τὸ χρονικὸν διάστημα, καθ' ὃ ὁ ἡσφαλισμένος διατηρεῖ ἐν λειτουργίᾳ τὸ ἄρτοποιεῖον ἢ σιμιτοποιεῖον του, ὑπὸ τὰς προϋποθέσεις τοῦ ἄρθρ. 1 τοῦ παρόντος. Ὡσαύτως χρόνος ἀσφαλίσεως θεωρεῖται καὶ ὁ χρόνος καθ' ὃν δὲν ἐλειτουργήσας τὸ ἄρτοποιεῖον ἢ σιμιτοποιεῖον, ἢ δὲν παρήλθῃ ἐν αὐτῷ ἄρτος ἐκ λόγων ἀνυπαίτιου ἀντικειμενικῆς ἀδυναμίας. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ὁ ἡσφαλισμένος δικαιούται νὰ ἀναγνωρίσῃ δι' αἰτήσεώς του ὑποβαλλομένης εἰς τὸ Ταμεῖον ἐντὸς ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας ἐνὸς ἔτους ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, τὴν κατὰ τὴν διάρκεια τῆς περιόδου ταύτης χρόνον, διὰ τῆς καταβολῆς δι' ἑκάστον ἀναγνωριζόμενον ἔτος, εἰσφορᾶς ἴσης πρὸς τὴν ἀντιστοιχοῦσαν εἰς τὸν μέσον ὅρον τῆς κατεργασθείσης ποσότητος ἀλεύρων, κατὰ τὰ δύο τελευταῖα ἔτη πρὸ τῆς υποβολῆς τῆς αἰτήσεως, ἐπὶ τὴν ἰσχύουσιν κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἀναγνωρίσεως εἰσφορὰν. Τὰ πρὸς ἀπόδειξιν τῆς παραγωγῆς στοιχεῖα, τὰ τοῦ χρόνου καὶ τρόπου καταβολῆς τῆς ὀφειλομένης εἰσφορᾶς κλπ. θέλουσι καθορισθῇ δι' ἀποφάσεως τοῦ ἐπὶ τοῦ Ἐμπορίου Ὑπουργοῦ, δημοσιευομένης εἰς τὴν Ἑφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκδιδομένης μετὰ γνώμην τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου.

2. Τὸ χρονικὸν διάστημα, καθ' ὃ ἐκμισθούται ἡ ἄδεια, δὲν λογίζεται ὡς χρόνος ἀσφαλίσεως τοῦ ἐκμισθωτοῦ ἄρτοποιοῦ ἢ σιμιτοποιοῦ, ἐκτὸς ἐὰν ἡ μίσθωσις συνήρθῃ διὰ λόγους ὑγείας αὐτοῦ καὶ δὲν ὑπερβαίνει τὸ ἐν ἔτος ἐν τῷ συνόλῳ τοῦ χρόνου ἀσφαλίσεως, ὁπότε ἀναγνωρίζεται ὁ χρόνος ταύτης, υποχρεωμένου τοῦ ἐκμισθωτοῦ ὅπως καταβάλῃ τὴν ἀναλογούσαν εἰσφορὰν βάσει τῆς παραγωγῆς τοῦ ἄρτοποιείου ἢ σιμιτοποιείου.

3. Ὡς χρόνος ἀσφαλίσεως τοῦ μισθωτοῦ λογίζεται καὶ ὁ διαδραχμῶν πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος.

4. Δι' ἃ ἔτη δὲν καταβλήθῃ ἢ δὲν ἤθελε καταβληθῇ ἢ ὑπὲρ τοῦ Ταμείου εἰσφορὰ ἐκ μέρους σιμιτοποιοῦ—κουλουροποιοῦ καταβάλλεται αὕτη κατὰ τὴν διαδικασίαν τοῦ παρόντος ἄρθρου.

5. Τὰ πρὸ τῆς προστατήσεως ἔτη ἀσκήσεως ἐπαγγέλματος ἄρτοποιοῦ—σιμιτοποιοῦ ἐν τῇ περιφερείᾳ Δωδεκανήσου προσμετρῶνται διὰ τὴν θεμελίωσιν τοῦ δικαιώματος συνταξιοδοτήσεως ἀποδεικνυομένων κατὰ τὰ δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐμπορίου, ὁρισθησόμενα, μὴ υποχρεωμένων τῶν οὕτω δικαιουμένων συντάξεως ἄρτοποιῶν εἰς τὴν καταβολὴν οἰσδῆποτε εἰσφορᾶς, διὰ τὴν προσμετρήσιν τῶν ἐτῶν τούτων, τὸ δὲ ποσὸν τῆς συντάξεως αὐτῶν δὲν δύναται νὰ εἶναι κατώτερον τοῦ ἐλαχίστου ὁρίου τῆς καταβαλλομένης συντάξεως, προσυζητημένης κατὰ 20α)α.

Ἄρθρον 4.

1. Ἐπὶ συνεταίρων ἡσφαλισμένων, ἐχόντων κοινὴν ἄδειαν, τὸ ποσὸν τῆς ἀπονεμητέας συντάξεως κατανέμεται κατ' ἰσομοίραν μεταξὺ τῶν συνεταίρων, ἐν οὐδεμίᾳ ὁμῶς περιπτώσει δύναται τὸ μερίδιον ἐκάστου νὰ εἶναι μικρότερον τῆς κατωτέρως ἐκ τοῦ Νόμου ἐπιτρεπομένης συντάξεως. Κατ' ἐξαίρεσιν, εἰς περίπτωσιν συντάξεως δύο συνεταίρων, κατεργαζομένων ἄνω τῶν 256 ἕως 512 χιλ.)μων ἀλεύρων ἡμερησίως, ἢ τριῶν κατεργαζομένων ἄνω τῶν 512 χιλ.)μων ἀλεύρων ἡμερησίως, ἀνεξαρτήτως δὲ ἀριθμοῦ, ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ συνεταϊσμοῦ ἄρτοποιῶν εἰσφερόντων τὰς ἀδείας των, πρὸς ἐξέδρασιν τοῦ ποσοῦ τῆς συντάξεως ἐκάστου τούτων, ἡ παραγωγὴ τοῦ ἄρτοποιείου των κατανέμεται ἀναλόγως τοῦ ποσοῦ συμμετοχῆς ἐκάστου εἰς τὴν ἐταιρείαν ἢ τὸν συνεταϊσμόν.

2. Διὰ Β.Δ. ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐμπορίου, μετὰ ἡτιολογημένην γνώμην τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου δύναται νὰ ἐπεκταθῇ ἡ διάταξις τῆς προηγουμένης παραγράφου καὶ ἐπὶ τῶν ἡδὴ συνταξιοδοτούμενων.

Ἄρθρον 5.

Εἰς τοὺς συνταξιοδοτούμενους ἀμέσως ἡσφαλισμένους καὶ ἐν περιπτώσει θανάτου, εἰς τὴν σύζυγον καὶ τὰ τέκνα χορηγεῖται σὺν τῇ συντάξει καὶ ἐφ' ἅπαξ χρηματικὸν βοήθημα, τὸ ὕψος τοῦ ὁποίου καθορίζεται δι' ἀποφάσεως τοῦ ἐπὶ τοῦ Ἐμπορίου Ὑπουργοῦ, μετὰ γνώμην τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ταμείου.

Ἄρθρον 6.

Οἱ μὴ δικαιούμενοι παροχῆς ἐκ τοῦ Ταμείου δὲν δικαιούνται εἰς ἐπιστροφὴν τῶν εἰσφορῶν.

Ἄρθρον 7.

1. Εἰσφορὰι τῶν ἐδάρ. α καὶ β τῆς παραγρ. 1 τοῦ ἄρθρου 15 τοῦ Ν.Δ. 135)46, «περὶ Ταμείου Ἐπικουρικῆς Ἀσφαλίσεως Ἀρτοποιῶν», αἵτινες δὲν καταβλήθησαν ὑπὸ τῶν βαρυνόμενων εἰς τοὺς Ἀλευροδομηγάνους, συνετεία τῆς ἀκυρώσεως τῆς ὑπ' ἀριθ. 629)1951 πράξεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ τῶν ὑπ' ἀριθ. 26547)49, 35720)50 καὶ 19810)1952 κοινῶν ἀποφάσεων τῶν ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορίου, ἀποτρέπονται. Ποσὰ καταβλήθέντα βάσει τῆς αὐτῆς διατάξεως δὲν ἀποδίδονται ὑπὸ τοῦ Ταμείου.

2. Καθυστερούμενα ἐν γένει εἰσφορὰι εἰς τὸ Ταμεῖον μέχρι 31.12.63, κεφαλαιοποιούμενα μετὰ προσθέτου τέλους 0,50α)ο μηνιαίως ἀπὸ τῆς καθυστερήσεως των, μὴ δυναμένου πάντως νὰ ὑπερβῇ ἐν συνόλῳ τὰ 15α)ο τῆς κυρίας ὀφειλῆς καὶ ἀπαλλισσόμενα πάσης ἄλλης ἐπιβαρύνσεως, ἐξοφλοῦνται εἰς ἐξήκοντα ἴσας μηνιαίας δόσεις, ἐκάστη τῶν ὁποίων δὲν δύναται νὰ εἶναι μικροτέρα τοῦ ποσοῦ τῶν δραχμῶν ἐκατὸν (100), τῆς πρώτης τούτων καταβλητέας ἐντὸς τοῦ μεθεπομένου τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος μηνός.

Ἐν περιπτώσει μὴ ἐμπροθέσμου καταβολῆς δόσεως τινος, κατὰ τὰ ὡς ἄνω ὀριζόμενα, αὕτη ἐπιβαρύνεται δι' ἐφ' ἅπαξ προσθέτου τέλους ἴσου πρὸς 50α)ο τοῦ ποσοῦ τῆς δόσεως. Ἐκδοεῖται συναλλαγματικαὶ πρὸς ἐξασφάλισιν ἀπαιτήσεων ἐξ εἰσφορῶν καὶ τόκων, δικαστικαὶ ἀποφάσεις καὶ ληφθέντα ἀναγκαστικά μέτρα, διατηροῦν πλήρως τὴν ἰσχύν αὐτῶν μέχρις ἐξοφλήσεως ὁλοκλήρου τοῦ ποσοῦ τῶν ἀπαιτήσεων τοῦ παρόντος.

"Αρθρον 8.

Πρὸς ἀντιμετώπισιν τῶν ἐκ τοῦ παρόντος υποχρεώσεων, προστίθεται εἰς τὴν ὑπάρχουσαν ὑπὲρ τοῦ Ταμείου εἰσφορὰν τοιαύτη ἐξ ἑνὸς καὶ ἡμίσεος λεπτοῦ κατὰ χιλιογράμμον ἀλευρομένου σίτου, ὑπὸ τῶν ἐπὶ ἐμπορίᾳ ἐργαζομένων ἀλευρομύλων, προοριζομένων διὰ τὴν παρασκευὴν ἀλεύρων παντὸς τύπου, μὴ ἐκβύνουσα τῇ Δημόσιον, οὐδὲ τὴν κοστολόγησιν τοῦ ἄρτου καὶ τῶν λοιπῶν εἰδῶν ἀρτοποιίας διατετιμημένων ἢ μή.

"Αρθρον 9.

Δι' ἀποφάσεων τοῦ ἐπὶ τοῦ Ἐμπορίου Ὑπουργοῦ, δημοσιευομένων εἰς τὴν Ἐφημερίδα Κυβερνήσεως, μετὰ γνώμην τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ταμείου, κανονισθῇσονται πάντα τὰ ἀφορῶντα τὴν ἐφαρμογὴν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Ν.Δ. καὶ ὀρισθῇσονται πᾶσαι αἱ ἀπαιτούμεναι λεπτομέρειαι.

"Αρθρον 10.

Τὰ ἄρθρα 20 παραγρ. 1 ἐδάφ. α, 4, 6, 7, 8 καὶ 27 τοῦ Ν.Δ. 135)46, «περὶ Ταμείου Ἐπικουρικῆς Ἀσφαλίσεως Ἀρτοποιῶν», καταργοῦνται.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 10 Νοεμβρίου 1966

Ἐν Ὄνόματι τοῦ Βασιλέως

ANNA - MAPIA

B.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΣΤΕΦ. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

Κ. ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ, Ι. ΤΟΥΤΜΠΑΣ, ΣΤ. ΑΛΛΑΜΑΝΗΣ, ΓΕΩΡΓ. ΜΕΛΑΣ, ΕΜΜ. ΚΟΘΡΗΣ, ΙΩΑΝ. ΓΚΛΑΒΑΝΗΣ, ΚΩΝ. ΜΑΡΗΣ, ΧΡ. ΒΑΣΜΑΤΖΙΑΝΗΣ, ΜΙΜΗΣ ΓΑΛΗΝΟΣ, ΑΘ. ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ, Γ. ΜΠΑΚΑΤΣΕΛΟΣ, ΕΤΑΓΓ. ΣΑΒΒΟΠΟΥΛΟΣ, ΑΠ. ΠΑΓΚΟΥΤΣΟΣ, ΦΩΤ. ΠΙΤΟΥΛΗΣ, ΔΗΜ. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ, ΘΕΟΧ. ΡΕΝΤΗΣ, ΑΓΗΣ. ΣΠΗΛΙΑΚΟΣ, ΑΧ. ΔΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, ΕΤΑΓΓ. ΔΕΝΔΡΙΝΟΣ.

Ἐθgewρήθη καὶ ἐιέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 11 Νοεμβρίου 1966

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

Κ. ΣΤΕΦΑΝΑΚΗΣ

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(6)

Β. ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 907

Περὶ ὀρισμοῦ τῆς ἔδρας τοῦ Ὑποθηκοφυλακείου Ὠρωποῦ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψιν:

1) Τὰς διατάξεις τοῦ Κ. Δ. τῆς 19)23 Ἰουλίου 1941 «περὶ κωδικοποιήσεως εἰς ἐνιαῖον κείμενον τῶν διατάξεων τῶν Α. Ν. 434)1937 κλπ. «περὶ ὀργανισμοῦ τῶν Ὑποθηκοφυλακείων τοῦ Κράτους» ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ Νόμου 3680)1937», 2) τὴν ὑπ' ἀριθ. 127)1966 γνωμοδότησιν τῆς Ολομελείας τῶν ἐν Ἀθήναις Πρωτοδικῶν καὶ 3) τὴν ὑπ' ἀριθ. 940)1966 γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσμεν καὶ διατάσσομεν:

"Αρθρον μόνον.

Ἐδρα τοῦ ἀμίσθου Ὑποθηκοφυλακείου Ὠρωποῦ ὀρίζεται ἡ ἔδρα τῆς Κοινότητος Νέων Παλαιοῦ, τροποποιουμένου ὡς πρὸς τοῦτο τοῦ ὑπ' ἀριθ. 143)1966 Ἡμετέρου Διατάγματος «περὶ συστάσεως εἰδικοῦ ἀμίσθου Ὑποθηκοφυλακείου ἐν Ὠρωπῷ».

Εἰς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσιεύσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 9 Νοεμβρίου 1966

Ἐν Ὄνόματι τοῦ Βασιλέως

ANNA - MAPIA

B.

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

Κ. ΣΤΕΦΑΝΑΚΗΣ

Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΕΙ ΟΤΙ:

Από 1 Ιανουαρίου 1966 η ετήσια συνδρομή της Εφημερίδος της Κυβερνήσεως, η τιμή των τμηματικῶς πωλουμένων φύλλων αὐτῆς καὶ τὰ τέλη δημοσιεύσεως ἐν τῇ Εφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως, καθωρίσθησαν ὡς κάτωθι:

Α. ΕΤΗΣΙΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

1. Διὰ τὸ Τεύχος Α'	Δραχ.	400	Υπὲρ τοῦ Ταμείου Ἀλληλοβοηθείας Προσωπικοῦ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου (ΤΑΠΕΤ) συνα- λογοῦν τὰ ἑξῆς ποσά:
2. » » » Β'	»	350	
3. » » » Γ'	»	300	
4. » » » Δ'	»	500	
5. » » » Πράξεις Νομικῶν Προσώπων Δ.Δ. κλπ.	»	300	1. Διὰ τὸ Τεύχος Α'
6. » » Παράρτημα	»	200	2. » » » Β'
7. » » Δελτίον Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν κλπ.	»	750	3. » » » Γ'
8. » » Δελτίον Ἐμπορικῆς καὶ Βιομηχανικῆς Ἰδιοκτησίας	»	200	4. » » » Δ'
9. Δι' ἅπαντα τὰ τεύχη, τὸ Παράρτημα καὶ τὰ Δελτία	»	2.500	5. » » » Πράξεις Νομικῶν Προσώπων Δημ. Δικαίου κλπ.
Οἱ Δήμοι καὶ αἱ Κοινότητες τοῦ Κράτους κατα- βάλλουσι τὸ ἥμισυ τῶν ἑνωτέρω συνδρομῶν.			6. » » Παράρτημα
			7. » » Δελτίον Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν
			8. » » Δελτίον Ἐμπ. καὶ Βιομ. Ἰδιοκτησίας.
			9. » » Δι' ἅπαντα τὰ τεύχη.....

Β. ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΩΝ

Ἐκαστον φύλλον, μέχρι 8 σελίδων, τιμᾶται δραχ. 2, ἀπὸ 9 σελίδων καὶ ἄνω, ἐκτὸς ἐιδικῶν περιπτώσεων, δραχ. 5.

Γ. ΤΕΛΗ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ

Ι. Εἰς τὸ Δελτίον Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν καὶ Ἑταιρειῶν Περιορισμένης Εὐθύνης:

Α'. Δημοσιεύματα Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν		
1. Τῶν δικαστικῶν πράξεων	Δραχ.	200
2. Τῶν καταστατικῶν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν ...	»	5.000
3. Τῶν τροποποιήσεων τῶν καταστατικῶν τῶν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν	»	5.000
4. Τῶν ἀνακοινώσεων καὶ προσκλήσεων εἰς γε- νικὰ συνελεύσεις, ὡς καὶ τῶν κατὰ τὸ ἄρ- θρον 32 τοῦ Ν. 3221)24 γνωστοποιήσεων.	»	500
5. Τῶν ἀνακοινώσεων τῶν ὑπὸ διόλυσιν Ἀνω- νύμων Ἑταιρειῶν, κατὰ τὸ Β.Δ.20)5)1939	»	100
6. Τῶν οἰολογισμῶν τῶν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν	»	2.000
7. Τῶν εὐνοπτικῶν μηνιαίων καταστάσεων τῶν Τραπεζικῶν Ἑταιρειῶν	»	500
8. Τῶν ἀποφάσεων περὶ ἐγκρίσεως τιμολογίων τῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἑταιρειῶν	»	300
9. Τῶν ὑπουργικῶν ἀποφάσεων περὶ παροχῆς ἀδείας ἐπεκτάσεως τῶν ἐργασιῶν Ἀσφα- λιστικῶν Ἑταιρειῶν, ὡς καὶ τῶν ἐκθέσεων περιουσιακῶν στοιχείων	»	2.000

10. Τῶν περὶ παροχῆς πληρεξουσιότητος πρὸς ἀντιπροσώπων ἐν Ἑλλάδι ἄλλοδαπῶν Ἑταιρειῶν	Δραχ.	1.000
11. Τῶν ἀποφάσεων περὶ συγχωνεύσεως Ἀνω- νύμων Ἑταιρειῶν	»	5.000

Β'. Δημοσιεύματα Ἑταιρειῶν Περιορισμένης Εὐθύνης

1. Τῶν καταστατικῶν	Δραχ.	500
2. Τῶν τροποποιήσεων τῶν καταστατικῶν....	»	200
3. Τῶν ἀνακοινώσεων καὶ προσκλήσεων	»	100
4. Τῶν οἰολογισμῶν	»	500
5. Τῶν ἐκθέσεων ἐκτιμήσεως περιουσιακῶν στοι- χείων	»	500

ΙΙ. Εἰς τὸ Δ' τεύχος καὶ Παράρτημα

1. Τῶν δικαστικῶν πράξεων, προσκλήσεων καὶ λοιπῶν δημοσιεύσεων	»	20
2. Τῶν ἀδειῶν πωλήσεως λαματικῶν ὑδάτων...	»	50

Τὸ ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ἀλληλοβοηθείας Προσωπικοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου (ΤΑΠΕΤ) καταβλητέον ποσοστὸν ἐπὶ τῶν τελῶν δημοσιεύσεων ἐν τῷ Δελτίῳ Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν καὶ Ἑταιρειῶν Περιορισμένης Εὐθύνης ἐν γένει ὥρισθη εἰς 5%.

Δ. ΚΑΤΑΒΟΛΗ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ - ΤΕΛΩΝ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ ΚΑΙ ΠΟΣΟΣΤΩΝ Τ.Α.Π.Ε.Τ.

1. Αἱ συνδρομαὶ τοῦ ἐσωτερικοῦ καὶ τὰ τέλη δημοσιεύσεων προκαταβάλλονται εἰς τὰ Δημόσια Ταμεία ἐναντὶ ἀποδεικτικοῦ εἰσπράξεως ὅπερ, μερίμνη τοῦ ἐνδιαφερομένου, ἀποστέλλεται εἰς τὴν Ὑπηρεσίαν τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.

2. Αἱ συνδρομαὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ δύνανται ν' ἀποστέλλωνται καὶ εἰς ἀνάλογον συνόλλαγμα δι' ἐπιταγῆς ἐπ' ὀνόματι τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.

3. Ἡ καταβολὴ τοῦ ὑπὲρ τοῦ Τ.Α.Π.Ε.Τ. ποσοστοῦ ἐπὶ τῶν ἄνωτέρω συνδρομῶν καὶ τελῶν δημοσιεύσεων ἐνεργεῖται ἐν Ἀθήναις μὲν εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦ ΤΑΠΕΤ (Κεφάλαιον Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου), ἐν ταῖς λοιπαῖς δὲ πόλεσι τοῦ Κράτους εἰς τὰ Δημόσια Ταμεία, ὅπερ ἀποδίδεται εἰς τὸ ΤΑΠΕΤ συμφώνως πρὸς τὰ ὀριζόμενα διὰ τῶν ὑπ' ἀριθ. 192378)3639 τοῦ ἔτους 1947 (ΡΟΝΕΟ 185) καὶ 172048)5321)31.7.65 (ΡΟΝΕΟ 139) ἐκτελεστικῶν διαταγῶν τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου τοῦ Κράτους. Ἐπὶ συνδρομῶν ἐξωτερικοῦ ἀποστέλλομένων δι' ἐπιταγῶν ἀποστέλλεται καὶ τὸ ὑπὲρ τοῦ ΤΑΠΕΤ ποσοστὸν.

Ο ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Θ. ΚΩΣΤΟΜΗΤΣΟΠΟΥΛΟΣ